

Poveste

Oana Bărbulescu

Desprins dintr-o poveste despre sine, ansamblul figurativ al tinerei pictorițe, Simona Vilău, studentă la Universitatea de Artă București la clasa profesorului Sorin Ilfoveanu, întrunește 22 de lucrări dispuse asemeni unui decor scenic. În spațiul simezei și legate între ele de simbolul unei copilării ce trebuia explorată.

Marcând o primă vârstă creatoare, „Frumoasa, Revolta și Greța”, titlul acestei a treia expoziții personale, înainte de a-i susține o „carte de vizită” stilistică, îi creionează imaginea începutului de poveste adolescentină. Portretele, prezentate în format dreptunghiular, compun o lume pe care artista începe să o analizeze, raportându-se la o încercare de cunoaștere a sinelui ascuns, a laturilor sale nepătrunse până acum. Fără a fi o demonstrație narcisistă, încercarea de a ajunge în acea lume tainică devine o gesticulare în contraste și tonuri vii a unei fizionomii vădit amorfe, cu accentuări ale zonelor voluptoase.

Simona Vilău își găsește și o cheie de violențe cromatice în care evoluează personaje anodine, nu lipsite de o anume extravaganță, într-un discurs de arii ludice. Aceste compoziții figurative, cuprinse, însă, în format de careu, compun un joc pe care artista îl manipulează riguros, accentuând buzele și ochii, modelându-le diferit, în funcție de situație, schimbând tonurile și forma pentru a lumina, așa cum luminezi cu un reflector, ipostazele diferite ale aceleiași persoane. Imaginea nu se citește în totalitate, ci în mod fragmentar, pe baza unui dialog personal hrănit de fantasmă, proiecții, pulsuni.

Artista se instalează într-un registru al poveștii în care titluri alese cu grijă trimit la personajele marcante ale vârstei în care „ursulețul de pluș”, cel nevinovat și fragil, devine vulnerabil.

Personajele sale nu sunt însă, în totalitate, tipuri fără identitate. Sarah este personajul feminin care apare în ipostaza de stăpânire a unor pulsuni.

Pictura cu tușe de culori aspre, cu tonalități saturate și cu un fond exaltat, propune ca element expresiv corpul, redându-i concretețea prin fragmentarea spațiului și printr-o încercare de construire a unei vederi bidimensionale, cu vârste și costumații diverse. Povestea artistei capătă dimensiunile unei interpretări senzuale a propriului rol de copil.

Ziarul de duminică (Ziarul Financiar), 8 iulie 2005